

Tổng Giám Mục: Hồng Y Daniel DiNardo
Giám Mục Phụ Tá: GM. George A. Sheltz

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
Đại Diện Đức Tổng Giám Mục
Chủ Tịch Cộng Đồng Công Giáo VN
281-495-8133

Hội Đồng Giáo Dân, TGP Galveston-Houston

Chủ Tịch: Ô. Phêrô Võ Tiến Đạt
Giáo Xứ Đức Kitô Ngôi Lời Nhập Thể
281-827-9571

Phó CT Nội Vụ: Ô. Phêrô Nguyễn Tài (GXĐMLV)
281-932-4655

Phó CT Ngoại Vụ: Ô. Phêrô Vũ Đức Phú (GXLB)
281-777-2229

Tổng Thư Ký: Giuse Nguyễn Văn Hùng (CĐS)
832-403-7871

Thành viên: CT HĐMV các giáo xứ và cộng đoàn

Thánh lễ cuối tuần

GX. CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 8:30; 10:30 am; 6:00 pm

Lm. Giuse Vũ Thành
Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
Pt. Giuse Nguyễn Phẩm
Pt. Giuse Lê Văn Rô

10610 Kingspoint Rd. - Houston, TX 77075
713-941-0521

GX. ĐỨC KITÔ NGÔI LỜI NHẬP THỂ

TB: 6:00 pm - CN: 7:00 am; 9:00 am; 11:00 am;
2:30 pm; 7:00 pm

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
Lm. Giuse Bùi Phương Tiến
Pt. Giuse Nguyễn Sĩ Bạch
Pt. Phêrô Nguyễn Cường

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, TX 77099
281-495-8133

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LA VANG

TB: 6:00 pm - CN: 7:30; 9:15; 11:00 am; 6:00 pm

Lm. Thomas Trần Thiện Ân, OP.
Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
Lm. Phêrô Phạm Duy Khánh, OP
Pt. Micae Nguyễn Kim Khánh

12320 Old Foltin Rd. - Houston, TX 77086
281-999-1672

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LÔ ĐỨC

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 9:00; 11:00; 1:15; 6:00

Lm. Anthony Đinh Minh Tiên, OP.
Lm. Giuse Maria Đỗ Cao Nhân, OP.
Pt. Giuse Đỗ Nguyên Chương

6550 Fairbanks N. Houston, Houston, TX 77040
713-939-1906

CỘNG ĐOÀN THÁNH TÂM

TB: 7:00 pm - CN: 1:00

Lm. An Phong Sở Trần Đạt Nhân
1701 San Jacinto St. - Houston, TX 77002
713-659-1561 ext. 135

CỘNG ĐOÀN HOLY ROSARY

CN: 3:15; 6:30

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
3617 Milam St. - Houston, TX 77002
713-518-2319

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM TỔNG GIÁO PHẬN GALVESTON-HOUSTON VIETNAMESE CATHOLICS OF THE ARCHDIOCESE OF GALVESTON-HOUSTON

DŨNG LẠC

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, Texas 77099 - Phone: 281-495-8133
www.cgvnhouston.org

Chúa Nhật V Phục Sinh, Năm C, Ngày 19-05-2019
Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan 13, 31-35

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Yêu người như Chúa

Bề trên một tu viện Công Giáo đến tìm vị ẩn sĩ trên vùng núi Hi Mã Lạp Sơn để trình bày về tình trạng bi đát của tu viện.

Trước kia tu viện này là một trung tâm sầm uất. Khách hành hương tấp nập. Nhà thờ lúc nào cũng vang lừng tiếng hát ca cầu nguyện. Tu viện không còn chỗ nhận thêm người vào tu.

Vậy mà giờ đây tu viện chẳng khác một ngôi nhà hoang phế. Nhà thờ vắng lặng. Tu sĩ thưa thớt già nua. Cuộc sống buồn tẻ.

Cha Bề trên hỏi vị ẩn sĩ nguyên nhân nào hay lỗi lầm nào đã khiến tu viện rơi vào tình trạng suy sụp như hiện nay. Vị ẩn sĩ ôn tồn báo: "Các tội đã và đang xảy ra trong cộng đoàn đó là tội vô thiện". Ông giải thích thêm: "Đấng Cứu Thế đã cải trang thành một người trong quý vị, nhưng quý vị không nhận ra Người".

Nhận được lời giải đáp, Cha Bề Trên hớn hở ra về. Cha tập họp các tu sĩ lại và loan báo cho họ biết Đấng Cứu Thế đang ẩn mình giữa cộng đoàn. Nghe nội thể, mọi người mở to mắt và quan sát nhau. Ai là Đấng Cứu Thế cải trang? Nhưng chắc chắn nếu Đấng Cứu Thế đã cải trang thì chẳng ai có thể nhận ra Người. Mỗi người sống chung với ta đều có thể là Đấng Cứu Thế.

Từ ngày ấy mọi người đều đối xử với nhau như với Đấng Cứu Thế. Mọi người kính trọng nhau. Mọi người quan tâm chăm sóc nhau. Mọi người phục vụ nhau. Chẳng bao lâu, bầu khí yêu thương huynh đệ, sự sống và niềm vui lại trở lại với tu viện. Khách hành hương bốn phương lại tấp nập tuôn về. Lời kinh tiếng hát lại vang lừng trong tu viện. Bị cuốn hút bởi bầu khí vui tươi thánh thiện, nhiều thanh niên đến xin gia nhập cộng đoàn.

Trước kia tu viện mất hết sức sống vì mọi người không thực hành Lời Chúa dạy. Sống cá nhân chủ nghĩa, thờ ơ lãnh đạm với nhau. Nay tu viện tràn đầy niềm vui và sức sống nhờ mọi người biết quan tâm đến nhau, yêu mến và phục vụ nhau.

Trước kia khách hành hương không muốn đến tu viện, các bạn trẻ không muốn vào tu viện vì tu viện không là dấu chỉ môn đệ của Chúa. Không sống theo Lời Chúa, các tu sĩ trở thành những hình ảnh mờ nhạt, không phản chiếu được nét đẹp của Thiên Chúa. Nay khách hành hương nườm nượp kéo đến, các bạn trẻ xếp hàng xin nhập tu, vì họ đã thấy nơi các tu sĩ có dấu chỉ của người môn đệ Đức Kitô, có lòng yêu thương nhau. Lòng yêu thương đã khiến các tu sĩ trở nên hình ảnh của rõ nét của Thiên Chúa, chiếu tỏa sự sống của Thiên phúc Thiên đàng. Lòng hấp dẫn, có sức thuyết mãnh liệt vì qua đó, hiện diện của Thiên

Yêu thương nhau Chúa. Nhưng không kiêu phạm trần. Người những ai yêu mình, có tính ích kỷ của mình, môn đệ của Người phải Chúa đã yêu.

Yêu như Thiên Chúa nghĩa là phải hy sinh quên mình, hạ mình phục vụ anh em. Yêu như Thiên Chúa nghĩa là phải yêu những người bé nhỏ nghèo hèn. Yêu như Thiên Chúa là phải yêu thương cả những người ghét mình, những người làm hại mình, những người khó thương khó ưa. Yêu như Thiên Chúa là phải không ngừng tha thứ, làm hòa với nhau. ———>

CỘNG ĐOÀN ST. CHRISTOPHER

CN: 4:30

Lm. Giuse Lê Thu

8150 Park Place – Houston, TX 77017
713-645-6614

CD. ST. JUSTIN TỬ ĐẠO

CN: 12:00

Lm. Phêrô Nguyễn Hữu Thăng
Pt. Giuse Trần Văn Nhật

13350 Ashford Point Dr. Houston, TX 77082
281-556-5116

CỘNG ĐOÀN FATIMA

CN: 9:00

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
1003 Gulf Bank-Houston, TX 77037
713-732-0132

Giáo xứ Mỹ

có thánh lễ Việt ngữ cuối tuần

TB: 8:00 pm

St. Elizabeth Ann Seton

6646 Addicks Satsuma Rd. Houston, TX 77084
281-463-7878

TB: 7:00 pm

St. Francis de Sales

8200 Roos Rd. Houston, TX 77036
713-774-7475

LIÊN ĐOÀN THIẾU NHI THÁNH THỂ

Tổng Tuyên Ủy: Lm. Giuse Lê Thu
Trưởng Phêrô Võ Khanh Tony (GX/CTTĐVN)
832-455-5961

LIÊN HỘI CÁC BÀ ME CÔNG GIÁO

Tổng Linh Hưởng: Lm. Giuse Bùi Phương Tiến
Lucia Nguyễn Ngọc Thủy
281-948-2757

LIÊN ĐOÀN LIÊN MINH THÁNH TÂM

Tổng Linh Hưởng: Lm. Giuse Vũ Thành
Ông Nguyễn Văn Xuân
832-260-5016

LIÊN ĐOÀN TÔNG ĐỒ FATIMA

Tổng Linh Hưởng: Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-518-2319
Ông Phêrô M. Nguyễn Văn Triệu (Gx. CTTĐ)
281-484-3157

ĐẠO BINH ĐỨC ME (LEGIO MARIE)

Tổng Linh Hưởng: Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
Trưởng Curia Giuse Nguyễn Ngọc Thiên
832-433-2198

PHONG TRÀO CURSILLO

Tổng Linh Hưởng:
Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM.
Trưởng Lãnh Đạo: Maria Nguyễn Thu Trang
713-303-7982

LH. ĐOÀN DÒNG BA ĐA MINH

Tổng Linh Hưởng: Lm. Đỉnh Minh Tiên, OP
Ông Cao Văn Thuận (Giáo Xứ Lộ Đức)
281-859-8268

TUYÊN ÚY NHÀ THƯƠNG

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-757-1000 ext. 1624

PHÁT THANH TIN YÊU

Tuyên Ủy: Lm. Gioan Trần Đình Khả
10135 West Rd.
Houston, TX 77064
281-955-7328

Website

Cộng Đồng Công Giáo VN - Houston
www.cgvnhouston.org
Phụ Trách: Pt. Giuse Trần Văn Nhật
nth@nguoinhuhuu.org
713-870-8955

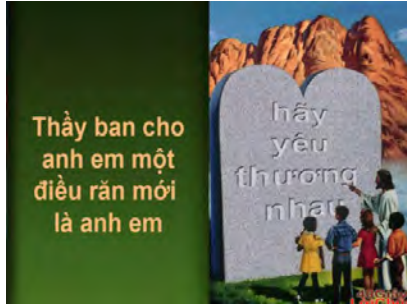
Yêu như Thiên Chúa đó là sự sống của Giáo Hội. Yêu như Thiên Chúa làm nên nét đẹp của đạo. Nét đẹp ấy phản ánh dung nhan Thiên Chúa. Nét đẹp ấy có sức hấp dẫn mọi người đến cùng Chúa.

Lạy Chúa, xin dạy con biết yêu mến anh em như Chúa đã yêu thương con. Amen.

KIỂM ĐIỂM ĐỜI SỐNG

1. Theo bạn, thế nào là một tập thể có tình yêu thương?
2. Bạn đã có tình yêu thương đoàn kết với những anh chị em trong giáo xứ chưa?
3. Yêu thương như Chúa là yêu thương theo cảm tính hay theo lý trí? Tuần này, bạn sẽ làm gì để thực hiện điều răn mới của Chúa?

+DTGM. Giuse Ngô Quang Kiệt

Giới răn yêu thương

Ngày nay, nếu có ai ghé thăm Tientina Alba, một làng nằm ở phía bắc Rumania, đều trông thấy bên ngoài làng có một gò đất lớn, bên trên cắm một cây Thánh Giá thật to. Đó là nấm mồ tập thể của 5,000 tín hữu Công Giáo thuộc Giáo Hội Đông Phương nước Rumania đã bị quân xâm lược sát hại vào buổi sáng ngày lễ Phục Sinh ngày 1/04/1941.

Tientina Alba trong tiếng Rumania có nghĩa là "Suối Trắng". Nhưng vào một buổi sáng cách đây hơn nửa thế kỷ nó đã trở thành một con suối máu của 5,000 người Công Giáo chết vì Chúa Kitô. Quân xâm lược đã triệt để thi hành chính sách tiêu diệt tôn giáo. Người dân Rumania sống tại vùng này đều thuộc Giáo Hội Công Giáo Đông Phương, nên đó là một chứng ngại lớn đối với đường lối xâm lăng diệt chủng này.

Anh chị em thân mến!

Biển cô thương đau trên đây trong lịch sử Giáo Hội Rumania giúp chúng ta hiểu được phần nào Sứ Điệp của Tin Mừng Chúa Nhật V Phục Sinh hôm nay. Đó là điều giúp chúng ta có thể bước vào cuộc sống Phục Sinh vinh quang trên thành Thánh Giêrusalem Thiên Quốc. Người Kitô hữu cũng phải đi theo con đường của Chúa Giêsu Kitô bước đi trên con đường tăm tối của bất bớ, khổ đau và cái chết.

Thành Thánh Giêrusalem Thiên Quốc như đã diễn tả trong chương 21 của sách Khải Huyền là một kinh thành kỳ lạ, nó là điểm thành toàn của lịch sử cứu độ, cứu độ sau khi vượt thắng tất cả mọi lực lượng lịch sử xã hội tiêu cực và chiến thắng kinh thành thế tục gian ác tội lỗi của trần gian này. Sau khi chiến thắng kinh thành Babylon hiện thân của mọi quyền lực chính trị, ý thức hệ và kinh tế trần gian bất bớ chống đối Giáo Hội, sau khi đánh tan mọi lực lượng sự dữ do ma quỷ chỉ huy, cộng đoàn Kitô hữu hân hoan khải hoàn bước vào kinh thành Thiên Quốc. Họ bước vào trời mới đất mới, nơi không còn khóc than, khổ đau, chết chóc, buồn thương và mệt nhọc nữa.

Bởi vì, thế giới cũ đã qua rồi và mọi sự đã được đổi mới. Giờ đây, họ được sự hiện diện rạng ngời của Thiên Chúa, Đấng ở cùng chúng tôi. Nhưng trước đó, con đường của Giáo Hội lữ hành là con đường khổ nạn của Chúa Giêsu.

Trong khung cảnh thân tình của bữa Tiệc Ly, Chúa Giêsu đã nói với các Tông Đồ lời tâm huyết. Sau khi Giuđa, kẻ phản bội Ngài rời khỏi nhà Tiệc Ly để đi vào đêm tối mịt mù. Đêm tối của tâm hồn và cuộc đời Giuđa và đêm tối của thế giới.

Qua đó, Chúa Giêsu mới thổ lộ cho các Tông Đồ biết rõ hơn con đường dẫn Ngài tới chỗ vinh quang, đó là con đường của Thập Giá. Chính khi bị treo khổ nhục trên Thập Giá, cũng là chính lúc Chúa Giêsu được tôn vinh và thành toàn chương trình cứu độ trần gian của Ngài.

Như vậy, những khổ hình Thập Giá thay vì dấu chỉ của hình phạt, thì nó lại trở thành dấu tích yêu thương cao vời nhất mà Thiên Chúa và Chúa Giêsu đã dành cho con

Ban Điều Hành Bản Tin Dừng Lạc

Ô. Nguyễn Văn Mẫu	713-231-6242	- mauvnguyen@yahoo.com
Ô. Nguyễn Đức Chính	713-269-0554	- chinhandhuong@gmail.com
Ô. Nguyễn Văn Thắng	832-661-3076	- thangnguyen031464@gmail.com
Ch. Hiền Lê	281-495-8133	- dunglacad@gmail.com

Muốn nhận Bản Tin Dừng Lạc qua email xin gửi điện thư yêu cầu về:
mauvnguyen@yahoo.com hay BTDL_Gal_Houston-subscribe@yahoogroups.com

Chương Trình Phát Thanh Tin Yêu: Saigon-Houston làn sóng 900 AM
từ 4:00 đến 4:45 chiều Chúa Nhật

Phụ Trách

AC. Trần Tú - Mai Dung	281-467-5223	- Traneight1117@sbcglobal.net
AC. Nguyễn Lập - Huệ	281-253-9761	- lap.nguyen@yahoo.com
A. Đỗ Minh Tân	281-736-7970	- tanm1000@gmail.com
AC. Nguyễn Lương - Anna Phương	832-816-3402	- lnguyen999@yahoo.com

Đại Chung Viện St. Mary
713-686-4345

MUC VỤ GIỚI TRẺ
Lm. JBA Trần S. Steven, CSSR
713-433-9836
Lm. Nguyễn Cao Trường Sơn
832-788-1636

MUC VỤ GIA ĐÌNH
Lm. Giuse Châu Xuân Báu, CSSR
713-681-5144 ext. 107

ỦY BAN PHỤNG VỤ
Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
832-425-5116

ỦY BAN THÁNH NHẠC
Lm. Christopher Nguyễn Cường
281-356-2000

ỦY BAN GIÁO LÝ
Lm. Đình Minh Tiên, OP
713-732-0132

**ỦY BAN CÔNG LÝ
HÒA BÌNH - LIÊN TÔN**
Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM
281-575-7246
Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
713-529-4854

DÒNG CHÚA CỨU THẾ
3417 W. Little York Road
Houston, TX 77091
713-681-5144

DÒNG NỮ ĐA MINH
5250 Gasmer Drive
Houston, Texas 77035
713-723-8250

TU XÁ THÁNH ĐA MINH
12314 Old Foltin Road
Houston, TX 77086
281-999-4928

DÒNG NỮ LA SÁN
14562 Cypress N. Houston
Cypress, TX 77429
281-894-7756

DÒNG MẸN THÁNH GIÁ
8138 Lynn St.
Houston, TX 77017
346-571-5116

DÒNG CHÚA THÁNH THẦN
4410 Yoakum Blvd.
Houston, TX 77006
713-529-0405

TU HỘI TÂN HIẾN
20303 Kermier Road
Waller, TX 77484-8743
832-923-7784

**TU HỘI GIA ĐÌNH
MẸ MARIA THÁM VIÊN**
11663 Quinn Ridge Way
Houston, TX 77038
713-518-2977

người. Do đó, chỉ những ai sống yêu thương mới hiểu được cái logic ngược đời ấy của Thập Giá. Đồng thời đây cũng là kiểu cách hành động của Thiên Chúa.

Giới răn yêu thương mà Chúa Giêsu trần trối lại cho các Tông Đồ và cho cộng đoàn Giáo Hội thật mới mẻ, vì nó diễn tả thái độ dân thân tuyệt đối và trọn vẹn mà Chúa Giêsu đã ký kết với loài người bằng chính máu của Ngài. Tình yêu thương ấy là tình yêu thương hai chiều bình đẳng giữa các tín hữu. Bởi vì trong cộng đoàn ai cũng cần yêu thương và được yêu thương. Nhưng từ nay không còn chuyện yêu người như yêu mình nữa, mà yêu người như chính Thầy đã yêu chúng con, nghĩa là Kitô hữu phải yêu thương nhau với cùng cường độ trong cùng tâm tình và kiểu cách của Chúa Giêsu là tận hiến vô biên và trọn vẹn. Tình yêu thương của Chúa Giêsu là suối nguồn, mẫu mực và linh hồn tình yêu thương của Kitô hữu. Và sau cùng, tình yêu ấy là căn cước, là chứng tích sống động giúp nhận ra ai là thành viên thực sự thuộc cộng đoàn Giáo Hội của Chúa Giêsu Kitô.

Trong chương 14 sách Tông Đồ Công Vụ, Thánh Phaolô cũng chỉ cho chúng ta con đường chắc chắn giúp tiến về kinh thành Giêrusalem. Đó là noi gương Chúa Giêsu can đảm tiến bước trên con đường Thập Giá của lòng tin.

Phần thứ hai của sách Tông Đồ Công Vụ, các chương 13-28 nêu bật sự truyền giáo của Thánh Phaolô. Các trình thuật cho chúng ta thấy ba nhân tố thần học song song quan trọng sau đây:

1. Gương mặt của Saolô lòng đầy hận thù, hăng hái tìm cách bắt hại và bỏ tù tất cả những ai tin vào Tin Mừng của Chúa Giêsu và gương mặt của một Phaolô không ngừng thôi thúc Kitô hữu vững vàng trong lòng tin và kiên trì chịu đựng mọi bất bớ gian lao thử thách vì Chúa Giêsu Kitô.

Kinh nghiệm cuộc gặp gỡ đời đời với Chúa Kitô Phục Sinh đã khiến cho Phaolô xác tín rằng con đường duy nhất giúp hiện thực ơn gọi làm người toàn vẹn là bước theo Chúa Giêsu Kitô và sống Tin Mừng của Ngài, cho dù có phải trả giá đắt đỏ bằng chính sự sống của mình đi nữa.

2. Nhân tố thần học song song thứ hai là kinh nghiệm đau khổ mà Thánh Phaolô phải chịu vì Thập Giá Chúa Kitô và kinh nghiệm bách hại mà cộng đoàn Kitô phải sống. Phaolô đã lâm cảnh lao đao lận đận, ba chìm bảy nổi chín cái lênh đênh vì Chúa Kitô và vì Tin Mừng của Ngài. Và Kitô hữu trong cộng đoàn tiên khởi thời đó cũng như trong các thế hệ sau này khắp nơi trên thế giới đều phải sống kinh nghiệm Thập Giá như thân mình là Chúa Giêsu Kitô.

Chỉ khi biết phá bỏ cái logic lạ lùng ngược đời ấy, con người và thế giới mới tìm được thể quân bình hạnh phúc trọn vẹn thời khai nguyên vũ trụ và mới thực hiện được chương trình sống mà Thiên

Chúa muốn.

Nói cách khác, con đường dẫn đến cuộc sống giờ đây là con đường dẫn tới Thập Giá và khổ đau mà Kitô hữu cần phải chấp nhận mỗi ngày trong tâm tình của Chúa Giêsu Kitô, để sinh vào cuộc sống và thế giới này, để mở mắt nhìn thấy cha mẹ, người thân, mặt trời, trăng sao, thú vật và hoa cỏ xinh tươi. Đứa bé nào cũng phải xé lòng mẹ và khóc tiếng chào đời. Nó chào đời và đời chào đón nó bằng tiếng khóc pha trộn nỗi vui mừng và niềm hy vọng.

3. Mâu thuẫn thần học song song thứ ba được nêu bật trong phần 2 của sách Tông Đồ Công Vụ là cái song song giữa kiểu cách mà Thiên Chúa hướng dẫn cuộc sống của Thánh Phaolô với kiểu cách Thiên Chúa hướng dẫn cộng đoàn Kitô hữu, Giáo Hội và thân mình mâu nhiệm của Ngài.

Trên con đường cuộc sống lòng tin, chúng ta tất cả đều cần đến người hướng đạo có nhiều kinh nghiệm chỉ bảo, khuyên nhủ và khuyến khích. Thánh Phaolô đã được Annania chỉ bảo, giảng giải và hướng dẫn trên con đường cuộc sống mới do Chúa Kitô Phục Sinh chỉ vẽ cho ông. Giờ đây thánh nhân chọn lựa các linh mục, các vị hữu trách có nhiệm vụ hướng dẫn cộng đoàn Kitô hữu. Đó là những vị bô lão. Bô lão ở đây không ám chỉ sự già dặn của tuổi tác cho bằng sự già dặn kinh nghiệm trong cuộc sống lòng tin, lòng tin cậy trông và lòng mến.

Vị linh mục, người lãnh đạo tinh thần của cộng đoàn già dặn về tuổi tác là một phần thứ yếu, nhưng phải già dặn về kinh nghiệm sống thân tình với Thiên Chúa và thông hiểu giáo huấn Tin Mừng của Chúa cũng như giáo huấn của Giáo Hội, đó là điều thiết yếu mà linh mục cần phải có. Chúng ta hiểu tại sao trước khi trao cho Phêrô trọng trách hướng dẫn Giáo Hội, Chúa Giêsu đã ba lần hỏi xem ông có yêu mến Ngài hơn những người này không? Chính tình yêu là linh hồn của công tác rao giảng nước Chúa và là hộ chiếu giúp tín hữu được bước vào kinh thành hạnh phúc. Nó là một tình yêu trọn vẹn trong mọi chiều kích thần học cũng như xã hội ở đời này cũng như trong cuộc đời mai sau. Amen.

(Nguồn: R. Veritas)

ĐTC Phanxicô: Bác ái phải dịu dàng vui tươi chứ không chua cay gắt gỏng

Trong bài giáo lý, ĐTC thuật lại nói đến bước tiến trong đối thoại với Chính Thống Giáo ở Bulgari, gương truyền giảng Tin Mừng cách nhiệt thành và sáng tạo của hai Thánh Cirillo và Metodio, sức mạnh tinh thần của Mẹ Têrêsa, việc đón tiếp người di dân cách quảng đại của nước Bắc Macedonia bé nhỏ, gương phục vụ với lòng bác ái và dịu dàng của các nữ tu dòng Mẹ Têrêsa...

ĐTC Phanxicô vừa kết thúc chuyến viếng thăm dài 3 ngày tại 2 nước Bulgaria và Bắc Macedonia, từ Chúa Nhật 05.05 đến chiều tối thứ Ba, 07.05. Trong buổi tiếp kiến chung dành cho các tín hữu tại quảng trường Thánh Phêrô vào sáng thứ Tư 08.05 hôm qua, ĐTC đã thuật lại những hoạt động của Ngài trong chuyến viếng thăm, cũng như chia sẻ những kinh nghiệm thiêng liêng của Ngài. ĐTC mời gọi các tín hữu liên kết với hai dân tộc này trong tinh thần và cầu nguyện cho hiện tại và tương lai của họ.

ĐTC cảm tạ Thiên Chúa đã cho Ngài được thực hiện những cuộc viếng thăm này và Ngài cũng bày tỏ lòng biết ơn chính quyền dân sự hai nước đã đón tiếp Ngài trọng thể và tạo điều kiện cho chuyến viếng thăm. Tiếp đến, ĐTC cảm ơn các GM và các cộng đoàn Giáo Hội về tình cảm nồng nhiệt và sốt sắng của họ trong cuộc hành hương của Ngài.

Bước tiến trong đối thoại với Giáo Hội Chính Thống.

Nói về cuộc viếng thăm Bulgari, ĐTC chia sẻ: Tại Bulgari, ký ức sống động về Thánh Giáo Hoàng Gioan XXIII, người đã được sai đến quốc gia này vào năm 1925, đầu tiên như là vị Kinh Lược Tông Tòa, và sau đó là Đại diện Tông Tòa, đã hướng dẫn tôi. Được tâm gương bác ái và lòng bác ái mục vụ của Ngài hướng dẫn, tôi đã gặp dân tộc đó, dân tộc được mời gọi trở thành cầu nối giữa các miền Trung, Đông và Nam của châu Âu; với khẩu hiệu “Hòa bình dưới thềm”, tôi đã mời gọi tất cả bước đi trên hành trình huynh đệ; và trên con đường này, đặc biệt, tôi đã có niềm vui thực hiện một bước tiến trong cuộc gặp gỡ với Đức Thượng Phụ Neofit của Tòa Thượng Phụ Giáo Hội Chính Thống Bulgari và các thành viên của Thánh Hội Đồng. Thật ra, là các Kitô hữu, ơn gọi và sứ mệnh của chúng ta là trở thành đầu chỏ và khí cụ hiệp nhất, và chúng ta có thể làm điều đó, với sự trợ giúp của Chúa Thánh Thần, bằng cách đặt những điều hợp nhất chúng ta trên những điều đã chia rẽ hoặc vẫn chia rẽ chúng ta.

Ngày nay cũng cần có những nhà truyền giảng Tin Mừng nhiệt thành và sáng tạo.

Nước Bulgaria hiện nay là một trong những miền đất đã được hai Thánh Cirillo và Metodio truyền giảng Tin

Mừng. Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô đã đặt hai vị thánh này, cùng với Thánh Biền Đức, làm các thánh bổn mạng của châu Âu. Tại Sofia, trong nhà thờ Chính Tòa hùng vĩ của Tòa Thượng Phụ Thánh Aleksander Nevkij, tôi đã dừng lại cầu nguyện trước ảnh Thánh Cirillo và em là Metodio. Các Ngài là người gốc Hy Lạp, đã biết dùng sự sáng tạo văn hóa để chuyển trao sứ điệp Kitô giáo cho các dân tộc Slave; các Ngài đã phát minh ra các bản văn phụng vụ sang ngôn ngữ Slave. Ngày nay cũng cần có những nhà truyền giảng Tin Mừng nhiệt thành và sáng tạo, để Tin Mừng có thể đến được với những người chưa biết Tin Mừng và để Tin Mừng có thể tươi mát cho những miền đất mới, nơi những cội rễ Kitô giáo đang bị khô héo. Với ý tưởng này, tôi đã cử hành hai Thánh lễ với cộng đoàn Công Giáo Bulgaria và khuyến khích họ hãy hy vọng và sinh sôi hoa trái. Tôi tái cảm ơn cộng đoàn Dân Chúa Bulgari đã tỏ cho tôi thấy họ tràn đầy đức tin và tình yêu.

Hoạt động cuối cùng của tôi ở Bulgari được thực hiện cùng với các đại diện của các tôn giáo khác nhau: chúng tôi đã cầu xin Thiên Chúa ơn bình an, trong khi một nhóm thiếu nhi mang các ngọn đuốc cháy sáng, biểu tượng của đức tin và hy vọng.

Bắc Macedonia, cộng đoàn hiếu khách và đón tiếp.

Tiếp đến, ĐTC chia sẻ về cuộc viếng thăm Bắc Macedonia, Ngài nói: Tại Bắc Macedonia, tôi đã được đồng hành bởi sự hiện diện sâu sắc về tinh thần của Mẹ Têrêsa Calcutta. Mẹ Têrêsa sinh tại Skopje năm 1910 và tại giáo xứ của Mẹ, Mẹ đã được lãnh nhận các Bí Tích khai tâm Kitô giáo và học yêu quý Chúa Giêsu. Nơi người phụ nữ này, bé nhỏ nhưng tràn đầy sức mạnh nhờ hoạt động của Chúa Thánh Thần trong Mẹ, chúng ta nhìn thấy hình ảnh của Giáo Hội ở quốc gia đó và ở những miền ngoại vi của thế giới: một cộng đoàn bé nhỏ, với ân sủng của Chúa Kitô, trở thành một ngôi nhà đón tiếp, nơi nhiều người tìm được sự hồi phục cho cuộc sống của họ. Tại đài tưởng niệm Mẹ Têrêsa, tôi đã cầu nguyện trước sự hiện diện của các vị lãnh đạo tôn giáo và đồng đạo những người nghèo, và tôi đã làm phép viên đá đầu tiên để xây dựng

đền thánh dâng kính Mẹ.

Bắc Macedonia là một quốc gia độc lập vào năm 1991. Tòa Thánh đã tìm cách ủng hộ quốc gia này ngay từ đầu lịch sử của nó. Với việc viếng thăm, tôi muốn khuyến khích trên hết khả năng đón tiếp theo truyền thống của nó, những nhóm sắc tộc và tôn giáo; cũng như sự dân tộc của nó trong việc đón tiếp và trợ giúp một số đồng người di dân và tị nạn trong giai đoạn quan trọng, từ năm 2015 đến 2016. Ở đó, đón tiếp rất nhiều, họ có trái tim vĩ đại. Những người di dân gây nên những vấn đề cho họ, nhưng họ đón tiếp và yêu thương những người di dân. Và thế là họ giải quyết các vấn đề. Đây là một điều vĩ đại của dân tộc này.

Cởi mở với những chân trời mới nhưng không đánh mất cội rễ.

Về chiều kích thành lập, Bắc Macedonia là một quốc gia còn trẻ trung; một quốc gia nhỏ bé và cần mở lòng ra với những chân trời rộng lớn nhưng không đánh mất gốc rễ của chính mình. Vì thế, thật sự là ý nghĩa khi ở đó đã diễn ra cuộc gặp gỡ với những người trẻ. Những thiếu niên nam nữ thuộc các hệ phái Kitô khác nhau và cả các tôn giáo khác – ví dụ như người Hồi Giáo -, tất cả được quy tụ bởi ước muốn xây dựng một điều gì đó tốt đẹp cho cuộc sống. Tôi đã khuyến khích họ ước mơ thật nhiều và hãy hành động, như thiếu nữ Anê – là Mẹ Têrêsa sau này – bằng cách lắng nghe tiếng Chúa nói trong cầu nguyện và trong thân xác của những người anh em nghèo khổ nhất.

Sự dịu dàng của các nữ tu dòng Mẹ Têrêsa.

Tôi bị đánh động khi đến thăm các nữ tu dòng Mẹ Têrêsa, các chị ở với người nghèo. Tôi bị đánh động bởi sự dịu dàng Tin Mừng của những người nữ này. Và sự dịu dàng này được sinh ra từ cầu nguyện, châu Thánh Thể. Các nữ tu đón tiếp tất cả; họ cảm thấy mình là chị em, là mẹ của tất cả và họ đối xử với sự dịu dàng. Nhiều lần, các Kitô hữu chúng ta đánh mất đi chiều kích dịu dàng. Và khi không có sự dịu dàng, chúng ta trở nên nghiêm khắc, chua cay. Những nữ tu này ngọt ngào dịu dàng và làm việc bác ái, nhưng không phải là bác ái giả hình. Ngược lại, khi người ta thực hành bác ái mà không có sự dịu dàng, không có

Đọc tiếp trang 9 →

Chúa Giêsu Đầy Đến Các Tông Đồ

Đức Giêsu Phục Sinh vẫn luôn luôn ở với con người, nhưng có thể họ không nhận ra Ngài. Đức Giêsu Phục Sinh luôn quan tâm săn sóc con người, như xưa Ngài quan tâm săn sóc các Tông Đồ. Ngài không bao giờ bỏ con người, Ngài sẽ ở với con người cho đến ngày tận thế.

Hành vi không bình thường.

Các Tông Đồ trở lại Galilê và ít nhất có bảy người tham dự đêm đánh cá với Simon Phêrô. Sau một đêm mệt nhọc mà không được gì, Đức Giêsu đã chờ họ sẵn ở bờ hồ. Ngài gọi chuyên, hỏi thăm, và tìm cách giúp đỡ: “thả lưới bên mạn thuyền thì có đó”.

Mê cá lạ giúp Gioan nhận ra Đức Giêsu Phục Sinh: “Thầy đó”. Chúa vẫn hiện diện đó, nhưng người ta không nhận ra Ngài. Vẫn cần một dấu lạ, ngay cả đối với các Tông Đồ, để con người có thể nhận ra Đức Giêsu Phục Sinh; và cũng phải nói, không phải ai cũng nhận ra.

Thái độ của Phêrô rất là tức cười. Đang ở trần, nghe Gioan nói đó là Thầy, ông liền mặc đồ vào, rồi nhảy xuống biển bơi vào bờ để gặp Chúa, bỏ các bạn ở lại với lưới cá dù rằng chính ông là người đề nghị các bạn đi đánh cá! Tại sao vậy? Vào bờ, ông nói gì với Chúa, hay ông chỉ làm vậy vì muốn gần Thầy mà thôi?

Cách hành xử của Đức Giêsu.

Đức Giêsu đã dọn sẵn bánh và cá cho các Tông Đồ bên bờ hồ. Đức Giêsu dọn ăn cho các Tông Đồ. Đức Giêsu vẫn làm công việc của một người đầy tớ, Ngài vẫn luôn là người phục vụ những người Ngài yêu thương.

“Hãy mang cá các anh vừa bắt được lại đây”. Một khi có bếp và lửa, có bánh và cá, tại sao Ngài không dọn cho đủ? Thiên Chúa vẫn muốn có sự đóng góp của con người, ngay cả trong chuyện nhỏ nhất.

Tại sao lại là con số 153 con cá? Có người nói rằng, vì đó là tất cả các loại cá mà con người ngày đó tìm được. Con thuyền Giáo Hội, tung một mẻ lưới với sự trợ giúp của Đức Giêsu Phục Sinh, bao gồm tất cả mọi dân tộc trên hoàn vũ này.

Không một ai trong các ông dám hỏi

“Ngài là ai”, vì tất cả đều biết đó là Chúa. Đường như Ngài vẫn có một cái gì đó khác trước, vì nếu không thì tại sao lại “không ai dám hỏi Ngài là ai”. Tuy vậy, không ai dám hỏi “Ngài là ai”, vì tất cả đều biết đó là Thầy.

Số phận và thái độ cần có của con người.

Sau bữa ăn, Đức Giêsu hỏi Phêrô: “anh có yêu Thầy hơn những người này không?” Nếu chỉ là câu hỏi: “anh có yêu Thầy hơn yêu những người này không”, chắc là Phêrô không cảm thấy khó khăn để trả lời. Có lẽ câu hỏi là: “Phêrô, anh có yêu Thầy hơn những người này yêu Thầy không?”

Phêrô, trước đó khi ở bữa tiệc ly đã quả quyết: “dù tất cả mọi người bỏ Thầy, con thà chết chứ không bỏ thầy”, và hậu quả là Phêrô đã chối Thầy ba lần. Bây giờ, Phêrô khiêm tốn hơn: “Vâng, Thầy biết rằng con yêu Thầy”. Ba lần hỏi, bù vào ba lần chối. Phêrô không còn dám tin vào mình nữa: “Lạy Chúa, Chúa biết mọi sự, Chúa biết rằng con yêu Chúa”. Đường như Phêrô muốn nói: Với bao lần phản bội, Chúa biết con sẽ như thế nào trong tương lai, nhưng lúc này, Chúa biết rõ rằng con yêu Chúa. Khiêm tốn là thái độ rất quan trọng của người lãnh đạo, chân đất đàn chiên của Chúa.

“Khi con còn trẻ, con muốn đi đâu tùy ý, nhưng khi con về già, con sẽ giang tay và người ta sẽ dẫn con tới nơi con không muốn”. Phêrô được ơn biết tương lai mình. Còn những người khác? Tương lai của chúng ta ở trong tay Chúa, chúng ta không dám tin vào sức mình, nhưng có một điều rất chắc chắn: Thiên Chúa yêu thương chúng ta vô cùng, và Ngài sẽ làm điều tốt nhất cho chúng ta. Thiên Chúa của chúng ta, là Thiên Chúa quyền năng trong tình yêu.

“Phải vâng lời Thiên Chúa hơn vâng lời người ta”. Phêrô đã trả lời những người lãnh đạo dân Do Thái như vậy. Đây là một tiêu chuẩn mà mỗi người tin vào Thiên Chúa đều phải áp dụng trong cuộc sống hằng ngày, dù điều này có gây hại cho mình. Thái độ tương tự như vậy, đã dẫn Phêrô và những người “làm chứng” đến cái chết.

Câu hỏi gợi ý chia sẻ:

1. Xin bạn trình bày lý do tại sao bạn tin Đức Giêsu đã phục sinh!
2. Bạn thích điều gì nhất trong đoạn Tin Mừng hôm nay? Tại sao? (Ga 21, 1-19)
3. Tại sao “phải vâng lời Thiên Chúa hơn vâng lời con người”?

Lm. Phạm Thanh Liêm

Hoa Tình Thánh Năm

Cũng qua nỗi khổ Thánh Tư
 Nổi đau còn đó, ngu ngơ lòng người
 Có người khóc, có kẻ cười
 Nỗi buồn xâm chiếm, niềm vui lạc đường
 Thánh Tư ơi à nắng vàng
 Thánh Năm về với yêu thương vẫn còn
 Hoa buồn bất chợt vui hơn
 Mưa Ôn Cứu Độ gội hồn sạch tinh
 Thánh Năm hoa nở sắc lành
 Kính mừng Đức Mẹ Đồng Trinh nhân hiền
 Phục sinh sự sống linh hồn
 Mong cùng với Mẹ hưởng phần phúc vinh
 Thánh Năm hoa đẹp lung linh
 Chan chứa ân tình Mẫu Tử thiêng liêng.

TRÂM THIÊN THU

Chúa Luôn Ở Bên Bạn Khi Khó khăn

Thất bại đã dạy tôi bài học sâu cay: “Khi giàu có, ta không dám cho ai vay tiền nhưng lúc nghèo khó, cũng chẳng biết tìm ai để xin giúp đỡ”. Và cũng có câu nói rằng: “Lúc khó khăn mới biết ai là bạn, khi hoạn nạn mới hiểu bạn là ai!”. Quả đúng vậy, chỉ khi gặp khó khăn, bế tắc, chúng ta mới hiểu được cuộc sống này tìm được người giúp mình vượt qua khó khăn kẻ là khó. Người ta ví cuộc đời như trái táo:

Tôi có một quả táo, chia cho bạn một nửa, là tình bạn
 Tôi cắn một miếng, phần còn lại cho bạn, là tình yêu
 Tôi không cắn miếng nào, đưa hết cho bạn, là tình thân
 Tôi giấu đi, nói rằng tôi cũng đói, là thực tế xã hội.

Xã hội là thế! Khi giàu có nhiều bạn bè. Khi quyền lực trong tay có hàng trăm kẻ theo hầu. Khi thất bại mới thấy xã hội thật khắc nghiệt. Bạn bè đã bỏ rơi

mà xã hội lại càng muốn đạp mình xuống thật sâu trong đau khổ.

Có một linh mục kể rằng: ngài mới về một giáo xứ không được thành công. Việc ngài làm không hiệu quả bị giáo dân phản đối, bị anh em linh mục chế diễu xem thường. Dường như ngài không tìm được sự nâng đỡ, cảm thông, ủi an từ bề trên hay anh em. Một mình trong tủi hổ và cô đơn thất bại.

Đúng là trời mưa rồi, mới biết ai sẽ là người đưa dù cho bạn. Gặp chuyện rồi, mới biết ai sẽ là người đôi đũa với bạn thật lòng. Có những người chỉ biết than hoa trên gấm, chứ không biết đưa than trong những ngày đông. Lại có những người chỉ biết thêm dầu vào lửa, chứ không biết đôi đũa chân thành.

Thật hạnh phúc cho người Kitô hữu chúng ta, vì luôn có một Đấng không bao giờ bỏ rơi ta. Ngài luôn theo sát cuộc đời ta. Ngài luôn có mặt khi ta gặp buồn sâu thất vọng. Sau khi sống lại, qua các lần hiện ra dường như Chúa Giêsu luôn đến bên những ai đang đau khổ buồn rầu để Ngài ủi an nâng đỡ. Ngài hiện diện như một người làm vườn và thăm hỏi khi thấy nỗi khổ của người khác: “Này bà sao bà khóc?” (Ga 20, 13) Bà tìm ai? Còn đôi với hai môn đệ trên đường Emmaus thì sao? Vẫn cách thức đó, Ngài hiện diện như một người đồng hành và đồng cảm với những suy nghĩ lo lắng hoang mang của họ: “Các ông vừa đi vừa nói những chuyện gì vậy?” (Lc 24, 17).

Tin Mừng hôm nay (Ga 21, 1-19), Ngài đến với các môn đệ như một người đồng nghiệp, quan tâm đến sự thành công hay thất bại của bạn hữu mình. Khi các môn đệ gặp thất bại: “suốt đêm ấy họ không bắt được gì cả” (Ga 21, 3b), thì Người gọi ý: “Cứ thả lưới xuống bên phải mạn thuyền đi, thì sẽ bắt được

cá” (Ga 21, 6a).

Đức Giêsu Phục Sinh vẫn hiện diện và có đó. Ngài hiện diện một cách rất gần gũi trong cuộc đời của ta, khi ta lao động vất vả và nhất là chịu đựng những thất bại. Chúa hiện diện để thông cảm với những khó nhọc của chúng ta và đôi khi, Ngài tìm cách để giúp ta tháo gỡ những khúc mắc mà chính ta không tài nào thoát ra được.

Cuộc đời hôm nay, có lẽ có nhiều lần chúng ta cũng từng vấp té, nhưng chẳng ai cảm thông, nâng đỡ. Đôi khi còn bạn tán, xem thường, chế diễu... Mỗi lần vấp té đã đau lại càng đau hơn khi không nhận được sự cảm thông nâng đỡ từ anh em. Một mình ta quần áo. Một mình ta phải đương đầu với khó khăn. Một mình phải gượng đứng dậy. Đôi khi chúng ta cảm thấy mệt mỏi, chán trường muốn buông xuôi mặc cho dòng đời đưa đẩy. Nhưng hãy tin tưởng vì Chúa biết mọi sự. Chúa vẫn nhìn chúng ta như Ngài đã từng triu mến nhìn Phêrô. Chúa đã từng hứa: “cho dù người mẹ có bỏ con, Ta vẫn không bỏ các ngươi”. Chúa vẫn ân cần vực dậy khi chúng ta vấp té trên đường.

Nơi gương các Tông Đồ, ta phải biết lắng nghe để nhận ra ý Chúa và thực thi mau mắn. Các Ngài đã làm theo gợi ý của Chúa, nên các Ngài đã thành công: “các ông thả lưới xuống, nhưng không sao kéo lên nổi, vì lưới đầy những cá” (Ga 21, 6b).

Xin Chúa cho chúng ta luôn nhận ra Chúa luôn yêu thương để không bao giờ thất vọng về bản thân mình, nhưng luôn đứng dậy làm lại cuộc đời sau những lần vấp ngã. Xin cho chúng ta cũng biết học nơi Chúa để luôn nâng đỡ nhau, và cùng đi nhau đi qua những thăng trầm của dòng đời. Amen

Lm. Jos Tạ Duy Tuyền

Đức Mẹ Maria là người mẹ đã cứu mạng Chúa Giêsu như bao người mẹ trần gian khác. Thân xác Chúa Giêsu đã thành hình cung lòng Đức Mẹ, và được Đức Mẹ nuôi dưỡng săn sóc dạy dỗ trong suốt quãng đời thơ ấu, tuổi thanh thiếu niên. Và Đức Mẹ cùng chịu đau khổ với Chúa Giêsu cho tới giờ phút sau cùng chịu chết trên Thập Giá. Đức Mẹ biết rõ hơn ai hết về Chúa Giêsu.

Và Đức Mẹ không chỉ là người mẹ Chúa Giêsu, mà còn là người có đức tin sâu thẳm vào Thiên Chúa. Nên việc sùng kính Đức Mẹ là cách thức tôn vinh Chúa Giêsu, là cung cách biểu lộ đức tin vào Thiên Chúa, Đấng là nguồn sự sống và tình yêu.

Người tín hữu Chúa Kitô nhận ra chân dung của Đức Mẹ không do suy diễn từ những hình tượng tạc in về Đức Mẹ, nhưng qua những giai đoạn cuộc đời Đức Mẹ được ghi thuật lại trong Phúc Âm.

Không báo trước sửa soạn, Thiên Chúa sai Thiên Thần Gabriel hiện đến gặp Maria và báo tin Maria sẽ thụ thai Chúa Giêsu, Con Thiên Chúa, không do máu huyết của Thánh Giuse, người mà Maria đã đính hôn sắp cưới.

Đây thật là điều bất ngờ, gây ra hoài nghi lo sợ bối rối, có khi mang đến khủng hoảng tinh thần cho thiếu nữ Maria rất sâu đậm!

Đang lúc mang thai nhi trẻ Giêsu trong cung lòng tới ngày sắp sinh con, Maria phải cùng Giuse lên đường đi về quê quán cũ ở Bethlehem khai nhân danh vào sổ bộ hành chính như lệnh vua truyền. Vượt đường xa mệt nhọc tới đúng thời điểm ngày sinh con mà không tìm được chỗ nương thân, nên phải chấp nhận vào hang chuồng súc vật tạm trú sinh trẻ Giêsu, Con Thiên Chúa, nơi đó.

Thật là một thảm cảnh cho đời của Đức Mẹ Maria!

Chưa hết, vừa mới hạ sinh trẻ Giêsu, Mẹ Maria lại cùng với gia đình lần nữa vượt đường xa đi di cư tỵ nạn sang sinh sống bên xứ lạ Ai Cập. Vì vua Herode đang truy lùng tìm giết hài nhi Giêsu. Thế là gia đình Đức Mẹ phải sống cảnh tha hương bơ vơ nơi xứ lạ quê người.

Rồi khi trẻ Giêsu lớn lên, theo tập

Đọc tiếp trang 9 →

Tâm tình thánh hoa kính Đức Mẹ Maria

Tháng Năm hằng năm, theo tập tục nếp sống đức tin trong Giáo Hội, là tháng dành riêng cho việc kính Đức Mẹ Maria, mẹ Chúa thiên đình.

Trong các thánh đường, nơi bàn thờ kính Đức Mẹ được sửa soạn trưng bày hoa nên nhiều cùng đẹp tung bừng khác thường.

Hằng tuần trong tháng này có giờ đọc kinh kính Đức Mẹ. Ở nhiều nơi, như bên quê nhà Việt Nam, các em nhỏ vũ múa theo nhịp điệu ca hát cùng với những nhánh ngành hoa tươi dâng kính mừng Đức Mẹ trong suốt tháng. Cung cách này rất sống động và mang đến ấn tượng sâu đậm cho lòng đạo đức nơi người trẻ cũng như nơi người lớn.

Trong tháng này những bài hát ca tụng ngợi khen Đức Mẹ chan chứa tâm

tình yêu mến của người con với Đức mẹ, cùng với nhiều biểu tượng hình ảnh được cắt xường hát long trọng râm rộ âm vang trong các thánh đường. Và tháng Năm kính Đức Mẹ cũng còn được gọi là Tháng Hoa.

Nếp sống bình dân lòng sùng kính Đức Mẹ như thế đã ăn sâu vào đời sống đức tin của người tín hữu Chúa Giêsu Kitô.

Lòng sùng kính Đức Mẹ Maria không là cách thức biểu lộ sống theo tình cảm mẹ con, mà để Thiên Chúa, bỏ Chúa Giêsu, Đấng là trung tâm của đức tin sang ra một bên. Không, không phải thế đâu. Trong đời sống đức tin vào Chúa Giêsu, xưa nay đâu đã có ai người trần gian đã sống gần sát Chúa Giêsu hơn Đức Mẹ Maria.

Diễn Văn Của ĐTC Tại Cuộc Gặp Gỡ Đại Kết Và Liên Tôn Với Giới Trẻ Ở Skopje, Bắc Macedonia.

Các bạn thân mến,

Có được những cuộc gặp gỡ này luôn mang lại cho tôi niềm vui và hy vọng. Cảm ơn các bạn đã làm cho điều này khả hữu và cung cấp cho tôi cơ hội này. Tôi rất biết ơn điều vĩ của các bạn - rất đẹp - và các câu hỏi của các bạn. Tôi biết rõ những câu hỏi này: tôi đã nhận được chúng và nghĩ về chúng, và vì vậy tôi đã chuẩn bị một số điểm để suy niệm với các bạn về những câu hỏi này.

Tôi sẽ bắt đầu với câu hỏi cuối cùng: dù sao, như Chúa đã nói, điều cuối cùng sẽ là điều đầu tiên! Liridona, sau khi bạn chia sẻ các niềm hy vọng của bạn với chúng tôi, bạn đã hỏi tôi: con có mơ mộng quá hay không? Một câu hỏi rất hay, và tôi muốn tất cả chúng ta cùng nhau trả lời. Các bạn nghĩ sao? Liridona có mơ mộng quá hay không?

Hãy để tôi nói với các bạn rằng người ta không bao giờ mơ mộng quá nhiều. Một trong những vấn đề lớn mà mọi người gặp phải ngày nay, trong đó, có rất nhiều người trẻ, là họ đã mất khả năng mơ mộng. Họ không mơ mộng, dù nhiều hay ít. Khi ai đó không mơ mộng, khi một người trẻ không mơ mộng, không gian trống rỗng đó sẽ tràn đầy những lời phàn nàn và cảm thức tuyệt vọng hay buồn bã. “Chúng ta hãy để điều đó cho những người tôn thờ ‘nữ thần than thở’... nàng vốn là một nữ thần già: nàng khiến các bạn đi sai đường. Khi mọi sự dường như đứng yên và trì trệ, khi các vấn đề bản thân của chúng ta gây rắc rối cho chúng ta và các vấn đề xã hội không nhận được các giải đáp đúng đắn, thì bỏ cuộc đâu có xong” (*Christus Vivit*, 141). Liridona thân mến, các bạn thân yêu, đó là lý do tại sao người ta không bao giờ có thể, không bao giờ mơ mộng quá nhiều. Hãy thử nghĩ tới các giấc mơ vĩ đại nhất của các bạn, như giấc mơ của Liridona, các bạn có nhớ nó không? Để mang lại hy vọng cho một thế giới mệt mỏi, cùng với những người khác, cả Kitô hữu lẫn người Hồi Giáo. Đây chắc chắn là một giấc mơ tốt đẹp. Bạn ấy không nghĩ về những điều nhỏ nhặt, “tà tà mặt đất”, nhưng bạn ấy đã mơ mộng rất lớn và các bạn, những người trẻ tuổi, các bạn nên mơ mộng những điều lớn lao.

Vài tháng trước, một người bạn của tôi, Ahmad Al-Tayyeb, Đại Giáo Trưởng của Al-Azhar, và tôi đã có một giấc mơ giống như giấc mơ của các bạn,

nó khiến chúng tôi muốn đưa ra một cam kết và đã ký một văn kiện nói rằng đức tin phải dẫn các tín hữu chúng ta xem những người khác như anh chị em của chúng ta. Như các anh chị em mà chúng ta cần phải hỗ trợ và yêu thương, chứ không để bản thân bị thao túng bởi những lợi ích nhỏ mọn. [1] Chúng tôi đã già và không phải là tuổi trẻ có những giấc mơ, còn các bạn, các bạn hãy vui lòng mơ mộng và mơ mộng thật lớn!

Điều trên khiến tôi nghĩ về những gì Bozanka nói với chúng ta. Bạn ấy nói rằng, khi còn trẻ, các bạn thích những cuộc phiêu lưu. Tôi rất vui về điều đó, vì đó là cách rất hay để làm người trẻ: trải nghiệm phiêu lưu, cuộc phiêu lưu tốt lành. Những người trẻ không sợ biến cuộc sống của họ thành một cuộc phiêu lưu tốt lành. Vì vậy, tôi xin hỏi các bạn: cuộc phiêu lưu nào đòi hỏi sự can đảm hơn giấc mơ mà Liridona đã chia sẻ với chúng ta, giấc mơ mang hy vọng lại cho một thế giới mệt mỏi? Thế giới của chúng ta đang mệt mỏi; thế giới của chúng ta đã trở nên cũ kỹ. Thế giới bị chia rẽ, và chúng ta có thể bị cám dỗ muốn giữ cho nó mãi chia rẽ, và chính chúng ta trở nên chia rẽ. Có những người lớn muốn chúng ta chia rẽ; các bạn hãy lưu ý điều đó. Tuy nhiên, chúng ta nghe những lời lẽ của Chúa mạnh mẽ xiết bao: Phúc cho những người kiên tạo hòa bình, vì họ sẽ được gọi là con cái Thiên Chúa (Mt 5: 9)!” Điều gì có thể cho chúng ta phân khởi bằng cam kết hàng ngày trở thành những người trung thành xây dựng các giấc mơ, thợ thủ công của hy vọng? Mơ mộng giúp chúng ta duy trì sống động xác tín rằng một thế giới khác là điều thực sự khả hữu, và chúng ta được kêu gọi tham gia, góp tay xây dựng thế giới đó qua việc làm, nỗ lực và hành động của chúng ta.

Ở đất nước này, các bạn có một truyền thống tạc đá rất tốt đẹp, từng được các nghệ nhân lành nghề cắt đá và chế tác nó thực hành. Chúng ta cần phải trở nên giống như những người thợ thủ công đó, trở thành chuyên gia tạc nên các giấc mơ của chính chúng ta. Chúng ta cần chế tác các giấc mơ của chúng ta. Một người tạc đá cầm một hòn đá trong tay và từ từ bắt đầu tạo khuôn và biên đôi nó một cách đầy tập trung và nỗ lực, và đặc biệt với mong muốn lớn lao được thấy hòn đá đó, hòn đá mà không ai nghĩ có giá trị chi, có thể trở thành một tác phẩm nghệ thuật.

“Những giấc mơ tốt nhất của chúng ta chỉ đạt được qua hy vọng, kiên nhẫn và cam kết, chứ không vội vã. Đồng thời, chúng ta không nên do dự, ngại nản bất cơ hội hoặc sợ phạm sai lầm.

Không, đừng sợ sệt. Đúng hơn, chúng ta nên sợ phải cảm nhận sự tê liệt của người sống mà như đã chết, những người không có sự sống vì họ sợ mạo hiểm. Và người trẻ không mạo hiểm là những người đã chết. Một số người không muốn mạo hiểm vì họ không muốn kiên trì trong các cam kết của mình hay họ sợ phạm sai lầm. Ngay cả khi các bạn phạm sai lầm, các bạn vẫn luôn có thể đứng dậy và bắt đầu lại, vì không ai có quyền cướp đi hy vọng của các bạn” (xem *Christus Vivit*, 142). Đừng cho phép mình bị cướp mất hy vọng. Các bạn trẻ thân mến, đừng sợ trở thành các nghệ nhân của mơ mộng và hy vọng! Động ý chứ?

“Chắc chắn, là các chi thể của Giáo Hội, chúng ta không nên đứng cách xa những người khác. Tất cả nên coi chúng ta là bạn bè và hàng xóm, giống như các Tông Đồ; như Kinh Thánh nói, các Ngài ‘được toàn dân thương mến’ (Cv 2: 47; xem 4: 21, 33; 5: 13).

Ấy thế nhưng, cùng một lúc, chúng ta cũng phải dám khác biệt, nhắm các lý tưởng khác với các lý tưởng của thế giới này, làm chúng cho vẻ đẹp của quang đại, phục vụ, trong sạch, kiên trì, tha thứ, trung thành với ơn gọi bản thân của chúng ta, vẻ đẹp của câu nguyện, theo đuổi công lý và ích chung, vẻ đẹp của tình yêu dành cho người nghèo và tình bạn xã hội” (sđđ., 36).

Hãy nghĩ đến Mẹ Teresa: khi mẹ sống ở đây, mẹ không thể tưởng tượng được cuộc sống của mẹ sẽ kết thúc ở nơi đâu. Thế nhưng, mẹ vẫn tiếp tục mơ mộng và cô nhìn thấy khuôn mặt của người yêu vĩ đại của mình, là Chúa Giêsu, và khám phá ra khuôn mặt ấy nơi tất cả những người ở bên vệ đường. Mẹ mơ ước một cách lớn lao, và đây là lý do tại sao mẹ cũng đã yêu một cách lớn lao. Mẹ trông đợi chân vững chắc ở đây, trên quê cha đất tổ của mẹ, nhưng mẹ không đứng yên. Mẹ muốn trở thành “một cây bút chì trong tay Thiên Chúa”. Đây là giấc mơ mẹ đã tạc nên. Mẹ dâng nó cho Thiên Chúa, mẹ tin vào điều đó, mẹ đau khổ vì điều đó và mẹ không bao giờ từ bỏ nó. Và Thiên Chúa bắt đầu viết những trang lịch sử mới và tuyệt vời bằng cây bút chì đó; một người phụ nữ từ lãnh thổ của các bạn, người đã mơ mộng, người đã viết những điều tuyệt vời. Chính Thiên Chúa đã viết chúng nhưng mẹ đã mơ mộng và cho phép mình được thiên Chúa hướng dẫn.

Như Mẹ Teresa, mỗi người trong các bạn đều được kêu gọi làm việc bằng đôi tay của mình, nghiêm túc với cuộc sống và làm một điều gì đó đẹp đẽ từ cuộc sống ấy. Chúng ta đừng cho phép

mình bị cướp đi các giấc mơ của mình (x. *Christus Vivit*, 17); Hãy canh chừng. Chúng ta đừng tự cướp mất sự mới mẻ mà Thiên Chúa muốn ban cho chúng ta. Các bạn sẽ gặp nhiều, rất nhiều vận may ngoạn ngoạn bất ngờ trong cuộc sống, nhưng điều quan trọng là phải đối đầu với chúng và tìm ra những cách sáng tạo để biến chúng thành cơ hội. Nhưng không bao giờ cô đơn! Không ai có thể chiến đấu một mình. Như Dragan và Marija đã nói với chúng ta: “sự hiệp thông của chúng ta cho chúng ta sức mạnh để đối đầu với các thách thức của xã hội ngày nay”.

Tiếp nhận những gì Dragan và Marija đã nói: “sự hiệp thông của chúng ta cho chúng ta sức mạnh để đối đầu với các thách thức của xã hội ngày nay”. Ở đây, ta thấy bí quyết tuyệt vời cho chúng ta thấy phải mơ mộng ra sao và biến cuộc sống của chúng ta thành một cuộc phiêu lưu tuyệt vời. Không ai có thể đối đầu với cuộc sống trong sự cô lập; không ai có thể sống cuộc sống đức tin hoặc thực hiện giấc mơ của mình một mình, không rời khỏi nhà, mà không trở thành một phần của cộng đồng, một mình trong trái tim hoặc ở trong nhà, bị bao vây và cô lập sau bốn bức tường. Chúng ta cần một cộng đồng nâng đỡ và trợ giúp chúng ta, trong đó chúng ta có thể giúp đỡ lẫn nhau để tiếp tục nhìn về phía trước.

Cùng nhau mơ mộng là điều quan trọng xiết bao! Giống như các bạn đang làm ngay hôm nay: mọi người cùng nhau, ở đây tại một nơi, không có rào cản. Xin vui lòng, hãy cùng nhau mơ mộng, không tự mình; hãy mơ với người khác, đừng bao giờ chống lại người khác! Ước mơ với người khác và đừng bao giờ chống lại người khác! Tự các bạn, các bạn có nguy cơ nhìn thấy ảo ảnh, nhìn thấy những thứ không có ở đó. Các giấc mơ được cùng nhau xây dựng.

Mấy phút trước đây, chúng ta đã thấy hai trẻ em đang chơi ở đây. Các em muốn chơi, chơi cùng nhau. Các em đã không chơi trên máy tính của các em, các em muốn chơi thật! Chúng ta quan sát các em: các em hạnh phúc, hài lòng. Vì các em mơ được chơi cùng nhau, với nhau. Các bạn có thấy điều này không? Tuy nhiên, ở một lúc nào đó, một trong số các em nhận ra rằng em kia mạnh mẽ hơn, và thay vì mơ với em kia, bắt đầu mơ chống lại em kia, và cố gắng vượt qua em kia. Và thế là niềm vui đó thay đổi khi chúng ta thấy em yêu hơn dần dựa nước mắt, ngồi trên sàn nhà. Các bạn thấy chúng ta dễ dàng chuyển từ việc mơ với người khác sang mơ chống lại người khác ra sao. Đừng bao giờ thông trị người khác! Hãy xây dựng cộng đồng với người khác: đây là niềm vui của việc tiến lên phía trước. Điều này rất quan trọng. Dragan và Marija đã

nói với chúng ta điều này khó khăn như thế nào, khi mọi thứ âm mưu cô lập chúng ta và cướp mất cơ hội gặp gỡ nhau, cơ hội “mơ mộng với người khác”. Bây giờ ở tuổi tôi (và tôi không còn trẻ nữa!), các bạn có muốn biết tôi nghĩ đâu là bài học tốt nhất tôi đã từng học được không? Đó là cách nói chuyện “mặt đối mặt” với người ta. Chúng ta đã bước vào thời đại kỹ thuật số, nhưng thực ra chúng ta biết rất ít về thông đạt. Tất cả chúng ta đều “được nối kết”, nhưng chúng ta chưa thực sự “can dự” với nhau. Can dự đòi hỏi cuộc sống; Nó kêu gọi phải ở đó và chia sẻ những khoảng thời gian tốt đẹp và cả những khoảng thời gian không được tốt đẹp lắm. Trong Thượng Hội Đồng năm ngoái về người trẻ, chúng ta đã có được kinh nghiệm gặp mặt nhau trực tiếp, cả những người trẻ và những người không trẻ. Chúng ta đã có thể lắng nghe nhau, cùng nhau mơ mộng và nhìn về tương lai một cách đầy hy vọng và biết ơn. Đó là liều thuốc giải độc tốt nhất đối với thất vọng và thao túng, đối với quá nhiều tiếp xúc mà không thông đạt, đối với nền văn hóa phù du và đối với tất cả những nhà tiên tri giả chuyên công bố bất hạnh và hủy diệt. Thuốc giải độc đang lắng nghe, lắng nghe nhau. Và bây giờ, hãy để tôi nói với các bạn một điều mà tôi cảm thấy rất mạnh mẽ: các bạn hãy tự cho mình cơ hội để chia sẻ và thưởng thức một cuộc “mặt đối mặt” thật tốt với mọi người, nhưng đặc biệt là với ông bà của các bạn, với người già trong cộng đồng của các bạn. Có lẽ một số các bạn đã nghe tôi nói điều này, nhưng đối với tôi đó là liều thuốc giải độc cho những người sẽ nhốt các bạn trong hiện tại, áp đảo các bạn bằng các áp lực và đòi hỏi, tất cả nhận danh điều cho là hạnh phúc, như thể thế giới sắp chấm dứt và các bạn phải trải nghiệm mọi thứ ngay lập tức. Về lâu về dài, điều này tạo ra sự lo lắng, không hài lòng và cảm thức tuyệt vọng. Đối với một trái tim bị cảm dỗ bởi lòng vô hy vọng, không có phương thuốc nào tốt hơn là lắng nghe kinh nghiệm của những người lớn tuổi.

Các các bạn thân mến, các bạn hãy dành thời gian với người già, lắng nghe những câu chuyện của các ngài, những câu chuyện đôi khi có vẻ không có thực nhưng thực ra lại chứa đầy những trải nghiệm phong phú, những biểu tượng hùng hồn và một túi khôn tiềm ẩn đang chờ đợi được khám phá và đánh giá cao. Những câu chuyện đó cần có thời gian để kể (x. *Christus Vivit*, 195). Các bạn đừng quên câu nói cũ rằng một người nhỏ bé có thể nhìn xa hơn bằng cách đứng trên vai một người không lồ. Bằng cách này, các bạn sẽ có được một tầm nhìn mới và rộng hơn. Các bạn hãy bước vào túi khôn của dân tộc các bạn, của cộng đồng các bạn, hãy bước vào không gian sâu hỏ hay do dự, và các bạn sẽ khám phá

ra một nguồn sáng tạo bất ngờ, một nguồn sẽ chứng tỏ hết sức thỏa đáng. Nó sẽ cho phép các bạn tri nhận được những đường đi ở nơi người khác chỉ nhìn thấy những rào cản, những khả thể ở nơi người khác chỉ nhìn thấy đe dọa, sự phục sinh ở nơi rất nhiều người chỉ công bố cái chết.

Các người trẻ tuổi thân mến, vì lý do này, tôi nói với các bạn hãy nói chuyện với ông bà và với những người lớn tuổi của các bạn. Họ là gốc rễ của các bạn, gốc rễ của lịch sử các bạn, gốc rễ của nhân dân các bạn, gốc rễ của gia đình các bạn. Các bạn nên giữ chặt lấy gốc rễ của các bạn để tiếp nhận nhựa cây sẽ làm cho cây lớn lên, đơm bông và kết trái, nhưng luôn luôn giữ chặt lấy gốc rễ của các bạn. tôi không nói các bạn nên đi sâu xuống đất với những gốc rễ đó: không, không phải vậy. Nhưng các bạn hãy lên đường và lắng nghe những gốc rễ này và tiếp nhận từ các ngài sức mạnh cần thiết để lớn lên, để tiến về phía trước. Nếu rễ bị chặt đi, cây đó sẽ chết. Nếu gốc rễ của các bạn trong tư cách một dân tộc trẻ trung bị cắt đứt, tức gốc rễ lịch sử của dân tộc các bạn, các bạn sẽ chết. Đúng, các bạn có thể vẫn sống, nhưng không mang trái: đất nước các bạn, dân tộc các bạn sẽ không thể sinh hoa trái vì các bạn đã tự loại chính mình khỏi gốc rễ của các bạn.

Hội tôi còn bé, ở trường, chúng tôi được kể rằng khi người châu Âu đi khám phá Mỹ Châu, họ đã mang theo nhiều tấm kính màu. Những tấm kính này đã được trưng bày cho người Da Đỏ, cho người dân bản địa và họ hết sức ngạc nhiên trước các tấm kính màu này vì họ chưa từng thấy chúng trước đây. Và những người Da Đỏ này đã quên mất gốc rễ của họ và mua những tấm kính này bằng cách trao đổi vàng. Vì vậy, vàng đã bị cướp mất bởi kính màu. Kính là một sự mới lạ và người bản địa đã cho đi mọi thứ để có được sự mới lạ vô giá trị này.

Các bạn trẻ ạ, các bạn hãy cảnh giác, bởi vì ngày nay cũng có những người muốn chinh phục, những người muốn thực dân, sẵn sàng cung cấp cho các bạn những tấm kính màu: đó là chính sách thực dân ý thức hệ. Họ sẽ đến gặp các bạn và nói: “Không, các bạn phải là một dân tộc hiện đại hơn, tiên bộ hơn, hãy tiếp thu những điều này và đi theo một con đường mới, quên đi những điều cũ hơn: hãy tiến lên phía trước!” Các bạn phải làm gì? Hãy biện phân. Người này mang đến cho tôi điều gì, có phải là một điều tốt, một điều gì đó hài hòa với lịch sử của dân tộc tôi không? Hay nó chỉ là “những tấm kính màu”? Để các bạn không bị lừa, điều quan trọng là hãy nói chuyện với những người cao niên, hãy nói chuyện với những người sẽ truyền lại cho các bạn lịch sử

của dân tộc các bạn, gốc rễ của dân tộc các bạn. Hãy nói chuyện với người cao niên, để lớn lên. Hãy nói chuyện với lịch sử của chúng ta để làm cho nó phát triển. Hãy nói chuyện với gốc rễ của chúng ta để sản xuất ra hoa trái.

Và bây giờ tôi phải kết thúc, vì chúng ta sắp hết giờ. Nhưng tôi muốn thú nhận điều này với các bạn: từ đầu cuộc gặp gỡ này với các bạn, tôi đã bị phân tâm bởi một điều. Lúc ấy, tôi đang nhìn người phụ nữ này ở đây trước mặt tôi; bà ấy đang mang thai. Bà ấy đang chờ đợi một đứa trẻ chào đời, và có lẽ một trong các bạn có thể nghĩ: “Người phụ nữ tội nghiệp, quả là một việc gian khổ, công việc của bà vĩ đại xiết bao!” Có ai trong các bạn nghĩ thế không? Không. Không ai nghĩ: “Bà ấy sẽ có những đêm mất ngủ vì đứa con khóc nhè của mình...” Không. Đứa trẻ đó là một hứa hẹn, hãy nhìn về phía trước! Người phụ nữ này đã chấp nhận rủi ro để đem một đứa trẻ sơ sinh vào đời, vì bà ấy nhìn về phía trước, bà ấy nhìn vào lịch sử. Vì bà ấy cảm nhận được sức mạnh của cội rễ từng giúp bà ấy mang lại sự sống, đất nước và dân tộc của bà.

Và chúng ta hãy kết luận bằng việc cùng nhau vỗ tay hoan nghênh mọi người trẻ, mọi người phụ nữ can đảm phát sinh lịch sử. Và cảm ơn người phiến dịch đã dịch thực sự giỏi!

LẠY CHÚA, CHÚA CÓ CẦN ĐÔI TAY CON KHÔNG? (Lời cầu nguyện của Mẹ Teresa)

"God doesn't call you to be successful, He calls you to be faithful."
- Blessed Mother Teresa

Lạy Chúa, Chúa có cần đôi tay con không, để giúp đỡ người bệnh và người nghèo đang thiếu thốn hôm nay?

Lạy Chúa, hôm nay, con xin dâng lên Chúa đôi tay của con.

Lạy Chúa, Chúa có cần đôi chân của con không, để hôm nay dẫn con tới những người cần một người bạn?

Lạy Chúa, hôm nay, con xin dâng lên Chúa đôi chân của con.

Lạy Chúa, Chúa có cần tiếng nói của con không, để con có thể nói chuyện với tất cả những người cần một tiếng yêu thương?

Lạy Chúa, hôm nay, con xin dâng lên Chúa tiếng nói của con.

Lạy Chúa, Chúa có cần trái tim của con không, để con có thể yêu thương mọi người, không trừ ai?

Lạy Chúa, hôm nay, con dâng lên Chúa trái tim con.

Vũ Văn An

Tiếp theo tr. 4: ĐTC Phanxicô: Bác ái ...

có tình yêu, giống như là chúng ta đổ một ly giấm vào trong hoạt động bác ái. Bác ái là vui tươi chứ không phải là chua cay. Những nữ tu này là một tấm gương tốt. Xin Chúa chúc lành cho tất cả các chị.

Chút men làm cả khối bột dậy men.

Bên cạnh chúng từ của các người trẻ, tại Skopje, tôi đã nghe chúng từ của các linh mục và các tu sĩ. Nhưng người nam nữ đã dâng hiến cuộc đời cho Chúa Kitô. Sớm hay muộn, họ cũng bị cám dỗ nói rằng: “Chúa ơi, sự dâng hiến bé nhỏ này của con có nghĩa gì trước những vấn đề của Giáo Hội và của thế giới?” Bởi thế tôi đã nhắc họ rằng một chút men có thể làm cho cả khối bột dậy men, và một chút hương thơm, tinh khiết và cô đặc, tỏa hương thơm cho toàn bộ môi trường xung quanh.

Thánh lễ tái hiện phép lạ bánh hóa nhiều.

Đó là mầu nhiệm của Chúa Giêsu-Thánh Thể, hạt giống sự sống mới cho toàn thể nhân loại. Trong Thánh lễ chúng tôi đã cử hành tại quảng trường Skopje, tại một miền ngoại vi của châu Âu ngày nay, thêm một lần nữa, đã canh tân phép lạ của Thiên Chúa với một ít bánh và cá, được bẻ ra và chia sẻ, làm dịu con đói của đám đông. Chúng ta hãy phó thác hiện tại và tương lai của các dân tộc mà tôi đã thăm viếng trong chuyến tông du này cho sự Quan Phòng vô hạn của Thiên Chúa. Và tôi mời gọi anh chị em cầu xin Đức Mẹ để Mẹ chúc phúc cho hai quốc gia Bulgaria và Bắc Macedonia này.

Hồng Thủy – Vatican

Tiếp theo tr. 6: Tâm tình thánh hoa ...

tục đạo giáo cùng văn hóa, phải được cắt bỏ. Tiên tri Simeon hoan mừng rỡ ra tận đền thờ đón trẻ Giêsu. Bồng ẵm trẻ trên tay, Ông không ngớt lời ca ngợi chúc tụng Thiên Chúa đã cho Ông cơ hội hạnh phúc có một không hai trong đời Ông. Nhưng Ông lại nói lời tiên báo cho cuộc đời Đức Mẹ thật u buồn đau đớn: Còn chị, một lưỡi gươm sẽ đâm thấu qua lòng chị (Lc 2, 35).

Ôi còn lời nào mạng đến đau khổ bất hạnh, ám ảnh đen tối cho cuộc đời một người mẹ hơn lời này nữa!

Cũng theo tập tục nếp sống đạo giáo, gia đình Đức Mẹ Maria cũng hằng năm từ quê quán Nazareth ở miền Bắc nước Do Thái đi hành hương đền thờ Gierusalem ở miền Nam nước Do Thái. Bồng dung trẻ Giêsu biến mất trong đền thờ. Ba ngày liền Đức Mẹ và Thánh Giuse lo lắng hoài nghi đi tìm con.

Nhưng khi tìm gặp Chúa Giêsu, Đức

Mẹ như bao người mẹ trên trần gian đã nói lên tâm tư vừa mừng rỡ vừa trách móc với Chúa Giêsu: Này con sao con lại để cha mẹ phải lo lắng đi tìm con như thế này? Chúa Giêsu thần nhiên trả lời như không một mảy may cảm thông:

Sao cha mẹ lại đi tìm con? Cha mẹ không biết sao, con còn phải chu toàn ý Chúa Cha đã trao phó cho con mà? (Lc 2, 48)

Một người mẹ trong hoàn cảnh đó mà nghe con mình đối đáp như thế chắc là không những cảm thấy ngạc nhiên xa lạ mà còn đau đớn xót xa trong lòng nữa biết chừng nào!

Chắc Đức Mẹ Maria, tuy tin rằng Chúa Giêsu con mình là Con Thiên Chúa, nhưng cũng đã âm thầm chịu đựng tự lau gạt dòng nước mắt pha trộn niềm vui tìm gặp lại được con, và nhất là dòng nước mắt đau đớn vì những lời xa lạ lạnh lùng Chúa Giêsu vừa nói ra với mình, đang lăn chảy nơi khóe mắt trên đôi gò má!

Lưỡi gươm đau khổ đâm thấu trái tim Đức Mẹ không dừng lại nơi đó, trái lại còn tiếp diễn kéo dài với những lời nhục mạ vu cáo Chúa Giêsu con mình do các thầy cả thượng tế trong đạo. Và sau cùng Đức Mẹ Maria phải chịu đựng nhìn Chúa Giêsu con mình bị xét xử lăng mạ xỉ vả, bị bắt vác Thập Giá lôi kéo đi giữa đường phố cho đến đồi núi sọ, rồi bị đóng đinh xử tử chết nhục nhã trên Thập Giá.

Đức Mẹ Maria ngay từ khởi đầu đã nói với Thiên Thần Gabriel lời: Xin xây đền cho tôi như lời Thiên Thần truyền.

Lời nói đầy lòng tin tưởng phó thác vào bàn tay Chúa của Đức Mẹ đã dẫn đưa Đức Mẹ sống trải qua những thăng trầm, những bước đường lên cao xuống thấp, những lo âu căng thẳng, đau khổ đớn đau cùng niềm vui hạnh phúc kiếp sống con người.

Như thế cuộc đời Đức Mẹ là mẫu gương về sống đức tin vào Chúa cho người tín hữu Chúa Kitô.

Và khi nhìn soi vào gương sống đức tin của Đức Mẹ Maria, người tín hữu Chúa Kitô học hỏi thêm, cùng lên tinh thần phấn khởi trên con đường sống đức tin giữa những thử thách chao đảo của đời sống.

“Hoa muôn sắc con dâng trước tòa, màu tươi thẩm hương ngát tốt xinh.

Hoa muôn sắc con dâng trước tòa, còn thua kém nhan Mẹ Chúa thiên đình.”

Lm. Daminh Nguyễn Ngọc Long

HAI "NGƯỜI ĂN MÀY" ĐI DỰ TIỆC CƯỚI

(Truyện ngắn đăng hai kỳ)

Đầu tiệc kết hôn, mẹ hỏi tôi: "Hai người trông giống ăn mày ngồi ở nơi vắng vẻ kia là ai vậy?" Khi nhìn sang, tôi chợt thấy một ông lão đang nhìn chằm chằm về phía mình, cạnh ông là một bà lão. Thấy tôi nhìn, họ vội vã cúi gằm mặt xuống. Tôi không quen biết gì với cả hai người, nhưng nhìn họ cũng không giống những kẻ ăn xin, quần áo họ mặc trông còn mới. Điều khiến mẹ nói họ giống ăn mày vì lưng họ còng, bên cạnh còn có cây gậy.

Mẹ bảo Thiên Trì vốn là cô nhi, bên phía anh không có người thân dự tiệc; nên như không phải chỗ quen biết gì thì hãy đuổi họ đi. "Thời buổi này, những người ăn xin rất là xấu nết, cứ thích đợi ở trước cửa nhà hàng, thấy nhà nào có đám tiệc liền giả làm người thân đến ăn chực". Tôi nói: "Chắc không vậy đâu mẹ, để con gọi Thiên Trì đến để hỏi thử xem sao?"

Thiên Trì giật mình hoảng loạn khiến cho những bó hoa đang cầm trên tay rơi "bịch" xuống đất, cuối cùng anh áp a áp úng nói họ chính là ông chú và bà thím của mình.

Tôi khẽ liếc mẹ một cái, ý nói suýt chút nữa đã đuổi người thân mất rồi. Mẹ hỏi: "Thiên Trì, con không phải là cô nhi sao? Vậy người thân ở đâu ra vậy?" Thiên Trì sợ mẹ, cúi gằm mặt xuống nói đó là họ hàng xa của anh, rất lâu đã không qua lại rồi, nhưng kết hôn là chuyện lớn, ngay cả một người thân trọng nhà cũng không đến, thì sao khỏi hỏi tiệc trong lòng, vậy nên...

Tôi dựa vào vai Thiên Trì, trách anh có người thân đến mà không nói sớm, chúng ta nên đặt cho họ một bàn, nếu đã là họ hàng thân thích thì không thể ngồi ở bàn dự bị được. Thiên Trì ngăn lại, nói cứ để họ ngồi ở đó đi, ngồi ở bàn khác họ ăn uống cũng không thấy thoải mái. Mãi đến giờ khai tiệc, ông chú và bà thím cũng vẫn ngồi yên ngay bàn đó.

Lúc mời rượu ngang qua bàn hai chú thím, Thiên Trì do dự một hồi rồi vội kéo tôi đi. Tôi ngoảnh đầu nhìn, thấy họ cúi mặt xuống đất, nghĩ ngợi quá, tôi kéo Thiên Trì trở lại: "Ông chú, bà thím, chúng con xin kính rượu hai người!" Cả hai ngẩng lên, ngỡ ngàng bối rối. Đầu tóc hai cụ đều đã bạc trắng, xem ra ít nhất cũng đã bảy tám chục tuổi rồi. Đôi mắt thím rất sâu, tuy đối diện với tôi nhưng ánh mắt cứ lơ đãng, chớp giạt liên hồi. Tôi lấy tay quơ qua quơ lại vô định trước mặt bà thím, không thấy có phản ứng gì, thì ra bà mù.

"Ông, ông chú bà thím, đây là Tiểu Khiết vợ con, chúng con xin được kính

rượu hai người!", Thiên Trì đang dùng giọng quê để nói chuyện với họ. "Ồ... ở... ", ông chú nghiêng nghiêng ngả ngả đứng dậy, tay trái vịn vào vai của thím, còn tay phải run run nhấc ly rượu lên, lòng bàn tay toàn những vết chai màu vàng, giữa những khe móng tay dày cộm còn dính lại bùn đất màu đen. Những tháng ngày bán mặt cho đất bán lưng cho trời khiến cho họ bị còng lưng quá sớm. Tôi kinh ngạc phát hiện ra chân phải của ông chú là một khoảng trống không.

Bà thím thì bị mù, ông chú thì bị què, sao trên đời lại có một đôi vợ chồng như thế? "Đừng đứng nữa, xin hai người hãy ngồi xuống đi!" Tôi đi sang dùng tay đỡ họ. Ông chú loạng choạng ngồi xuống, lúc ấy không hiểu tại sao bà thím lại nước mắt đầm đìa, chạy mãi không thôi, còn ông chú thì chẳng nói chẳng rằng lấy tay vỗ nhẹ vào lưng bà. Tôi thật muốn khuyên họ vài câu, nhưng Thiên Trì đã kéo tôi rời khỏi.

Tôi nói với Thiên Trì: "Đợi chú thím về nhớ gửi cho họ chút tiền, tội nghiệp quá. Hai người đều bị tàn tật cả, những tháng ngày sau này không biết ông bà sống thế nào đây". Thiên Trì gật gật đầu không có nói gì cả, chỉ ôm chặt lấy tôi...

Đêm trừ tịch đầu tiên sau ngày cưới, Thiên Trì bảo da dày bị đau nên không ăn cơm tối được, cứ thế đi về phòng ngủ. Tôi nhờ mẹ nấu chút cháo, rồi cũng theo vào phòng. Thiên Trì nằm trên giường, mắt vẫn còn đọng nước. Tôi bảo Thiên Trì: "Không nên như vậy, đêm trừ tịch đầu năm mà không ăn cơm tối với cả nhà, lại còn chạy về phòng đãi anh vậy! Cứ mỗi lần đến ngày lễ Tết anh đều kêu đau dạ dày, sao lại có chuyện như vậy được? Thật ra em biết anh không đau dạ dày, nói đi, rốt cuộc có chuyện gì vậy?"

Thiên Trì rầu rĩ một hồi lâu, rồi nói: "Xin lỗi, chỉ là anh nhớ đến ông chú và bà thím, và cả ba mẹ quá cố anh nữa. Anh sợ trong lúc ăn cơm không nhìn được, sẽ khiến cho ba mẹ không vui nên mới nói là bị đau dạ dày". Tôi ôm chầm lấy anh, nói: "Ngốc quá, nhớ họ thì khi đón Tết xong chúng ta sẽ cùng đi thăm họ là được rồi, hơn nữa em cũng rất muốn biết là hai người họ sống thế nào". Thiên Trì nói: "Thôi, đường núi đó rất khó đi. Em sẽ mệt, hãy đợi khi nào đường xá thông suốt, chúng ta khi đó chắc cũng đã có con cái rồi, lúc đó sẽ dẫn em đến đó thăm họ vậy".

Trong lòng tôi rất muốn nói: "Đợi đến khi chúng ta có con rồi, chắc họ đã không còn nữa!", nhưng không dám nói ra, chỉ nói hãy gửi chút tiền và đồ dùng

cho họ vậy! ...

Giữa kỳ trung thu năm thứ hai, tôi vừa khéo đang công tác ở bên ngoài, Tết Trung

Thu ngày đó lại không về nhà được. Tôi rất nhớ Thiên Trì và ba mẹ, nên liền gọi điện cho Thiên Trì "nấu cháo điện thoại" rất lâu. Tôi hỏi Thiên Trì rằng những lúc nhớ tôi ngủ không được thì làm thế nào đây? Thiên Trì bảo là lên mạng hoặc là xem tí vi, nếu như vẫn không được thì nằm ở đó, mở to mắt mà nhớ tôi vậy.

Buổi tối hôm đó, chúng tôi nói chuyện mãi đến khi điện thoại hết pin mới thôi...

Vốn dĩ muốn chọc ghẹo chồng một chút, thật không ngờ... Nằm trên giường ngủ trong khách sạn, nhìn ánh trăng tròn bên ngoài cửa sổ, tôi làm thế nào cũng không ngủ được. Mở to đôi mắt mà nước mắt cứ chảy mãi không ngừng, tôi thật sự rất nhớ Thiên Trì, nhớ ba và mẹ.

Nghĩ rằng Thiên Trì chắc cũng không ngủ được, không chừng vẫn còn đang ở trên mạng. Tôi liền bật dậy mở ví tính, tạo một cái nick mới tên là "lắng nghe lòng bạn", để chọc ghẹo Thiên Trì một chút. Dò tìm một chút, quả nhiên Thiên Trì vẫn còn ở đó, tôi chủ động nhập nick của anh, anh chấp nhận.

Tôi hỏi anh: "Ngày Tết Trung Thu muôn nhà đoàn viên như thế này, sao anh vẫn còn dạo chơi trên mạng vậy?" Anh trả lời: "Vợ tôi đang đi công tác bên ngoài, tôi nhớ cô ấy đến không ngủ được, vậy nên lên mạng xem thế nào". Tôi rất vừa ý với câu nói này.

Tôi lại gõ tiếp: "Vợ không có nhà, có thể tìm một người tình khác để thay thế mà, giống như nói chuyện trên mạng vậy nè, tâm sự để tự an ủi mình một chút". Một lúc lâu, anh ấy mới trả lời lại: "Nếu như cô muốn tìm người tình, vậy thì xin lỗi vậy, tôi không phải là người cô cần tìm, tạm biệt"... "Xin lỗi, tôi không phải là có ý đó, anh đừng giận nha", Pa... pa... pa... Tôi vội vàng gửi tin nhắn cho anh.

Một lát sau, anh ấy hỏi tôi: "Sao bạn lại dạo chơi trên mạng vậy?" Tôi nói: "Tôi làm việc bên ngoài, bây giờ cảm thấy rất nhớ ba và mẹ. Lúc này cũng vừa mới nói chuyện với bạn trai xong, nhưng vẫn không ngủ được, liền lên mạng để giải trí một chút".

"Tôi cũng rất nhớ ba và mẹ tôi, chỉ có điều là người thân đang ở bên ngoài, con cái muôn phụng dưỡng mà không được".

"Người thân ở bên ngoài, con cái muôn phụng dưỡng mà không được. Nói

vậy là sao?” Tôi lặp lại câu này rồi gửi cho anh. Tôi có chút khó hiểu, sao Thiên Trì lại nói những lời như thế?

“Bạn tên là ‘lắng nghe lòng bạn’, hôm nay tôi sẽ kể cho bạn nghe vậy. Có một vài chuyện để trong lòng quá lâu thế nào cũng sẽ sinh bệnh, đem nói ra chắc sẽ dễ chịu hơn một chút, dù sao đi nữa tôi và bạn cũng không biết gì nhau, bạn cứ xem như là nghe một câu chuyện vậy”.

Thế là, tôi tình cờ biết được câu chuyện mà Thiên Trì đã cất giấu trong lòng bấy lâu nay...

Ba mươi năm trước, cha tôi lúc ấy đã gần 50 tuổi rồi mà vẫn chưa lấy được vợ, vì ông bị què, cộng thêm gia cảnh nghèo khổ nên không có cô gái nào muốn gả về gia đình ông. Về sau, trong làng có một ông lão ăn xin dẫn theo cô con gái bị mù. Ông già đó bị bệnh rất nặng, ba tôi thấy họ đáng thương liền bảo họ vào nhà nghỉ ngơi. Thật không ngờ vừa nằm xuống thì không dậy được nữa, sau này con gái của ông già đó, cũng chính là cô gái mù kia, đã được gả cho ba tôi.

Hai năm sau thì sinh ra tôi... Nhà chúng tôi sống rất kham khổ, nhưng trước sau tôi vẫn không hề đổi bữa nào. Ba mẹ không thể trông rọt được, không có thu nhập, đành phải tách hạt bắp cho người ta, một ngày lột đến cả mười ngón tay đều sưng rộp lên chảy cả máu, ngày hôm sau liền quần tằm vải rồi tách tiếp.

Để cho tôi được đi học, trong nhà ba mẹ nuôi ba con gà mái, hai con để trứng bán lấy tiền, còn con lại để trứng cho tôi ăn. Mẹ bảo rằng những lúc bà đi xin ăn ở trong thành phố, nghe nói những đứa trẻ trong thành đi học đều được ăn trứng gà, con nhà chúng ta cũng được ăn, sau này nhất định sẽ thông minh hơn cả những đứa trẻ khác trong thành.

Quả vậy, trước sau gì họ đều không ăn đến quả trứng nào, có lần tôi nhìn thấy mẹ sau khi đánh quả trứng vào nồi làm món ăn cho tôi, bà thềm quá đã dùng lưỡi liếm liếm những lòng trắng còn sót lại trong vỏ trứng, tôi liền ôm chặt lấy bà khóc sụt sùi. Dù nói thế nào, tôi cũng không chịu ăn trứng nữa, ba tôi sau khi biết được đầu đuôi câu chuyện, tức giận la rầy mẹ. Cuối cùng tôi đã thỏa hiệp với điều kiện tiên quyết: chia đều quả trứng đó để ba người chúng tôi cùng nhau ăn. Tuy họ đã đồng ý, nhưng mỗi lần cũng chỉ là dùng răng nhâm nhi một hai miếng cho có vậy thôi.

(Còn tiếp một kỳ)

Cuộc sống có tươi đẹp?

Chúng ta, các bạn và tôi đều có rất nhiều điều để biết ơn, để sống với tâm tình hạnh phúc đó. Nhưng qua cuộc sống của nhiều người, tôi lại thấy họ rất hay phàn nàn, phán xét thế này rồi sao lại thế kia, hết phán xét thì chuyển sang chỉ trích người này người nọ, cuối cùng lỡ như có ai nói điều gì trái ngược với những điều họ đang nói thì coi như xong luôn, một cuộc chiến của mũi tên và guom giáo bằng lời nói.

Khi cuộc sống chúng ta càng để ý đến cái gì càng nhiều thì càng tạo cho nó một nguồn năng lượng ghê gớm, có khi là năng lượng của tiêu cực của hủy diệt. Và ngược lại, chúng ta càng chú ý đến những điều tốt đẹp, những điều làm cuộc sống mình hạnh phúc thì càng thu hút được những điều làm tốt đẹp hơn.

Ai đó đã từng nói rằng:

“Gieo một suy nghĩ gặt một hành động.

Gieo một hành động gặt một thói quen.

Gieo một thói quen gặt một tính cách.

Gieo một tính cách gặt một số phận.

Gieo một số phận gặt một cuộc đời.”

Có lẽ đôi lúc chúng ta quên rằng, chúng ta thu nhận lại những gì chúng ta phát ra. Cuộc sống bên ngoài không khác gì là một tấm gương phản chiếu cuộc sống bên trong của chính chúng ta. Hãy can đảm nhìn nhận và dám thay đổi chính mình, hãy vượt qua những niềm tin hạn hẹp và nỗi sợ vô hình và chính lúc đó thế giới của bạn đang dần thay đổi.

Tôi thực sự muốn nói là chúng ta nên tạ ơn mỗi ngày, mỗi buổi sáng thức dậy và lúc trước khi đi ngủ. Chỉ đơn giản là nói lời cảm ơn cuộc sống thôi. Nói một cách thật tâm tình, chân thành với những gì mình đang có, những gì mình hướng đến trong ngày mai. Với một cử chỉ thành tâm, thanh thiện thật sự, bạn có sức cứu rỗi cả thế giới đây.

Một trong những bài học tôi ấn tượng khi đọc sách của cha Anthony đó là bài học về sự tự do cá nhân, sự tiếp nhận một cái không mới trong cái mới. Tôi rất thích cách mà cha trình bày và dẫn dắt con người ta đi lý thuyết để tiệm cận đến một điều gì khiến người ta bùng tình.

Lần nọ, một tu sĩ Dòng Tên viết cho vị Tổng Quyền của mình là cha Arrupe đề hỏi ngài về giá trị tương đối của chủ nghĩa cộng sản, chủ nghĩa xã hội và chủ nghĩa tư bản.

Cha Arrupe đã đưa ra một câu trả lời tuyệt hay.

Ngài nói: “Một ý thức hệ sẽ tốt hay xấu như là người dùng nó”. Những tâm hồn cao cả sẽ làm cho tư bản hay cộng sản hay xã hội chủ nghĩa trở thành tuyệt vời.

Đừng đòi thế giới đổi thay – người phải thay đổi trước hết chính là bạn. Và rồi bạn sẽ đủ am hiểu đời để có thể đổi thay bất cứ sự gì bạn thấy cần thay đổi. Hãy lấy cái đà ra khỏi mắt bạn đi. Vì nếu chẳng vậy, bạn không có tư cách để thay đổi ai hay thay đổi cái gì.

“Khi tôi còn trẻ, còn tự do, trí tưởng tượng của tôi không bị giới hạn, tôi đã mơ thay đổi thế giới.

Khi tôi đã lớn hơn, khôn ngoan hơn, tôi phát hiện ra tôi sẽ không thay đổi được thế giới, vì vậy tôi rút ngắn ước mơ của mình lại và quyết định chỉ thay đổi đất nước của tôi.

Nhưng nó cũng như vậy, dường như là không thể thay đổi được. Khi tôi bước vào những năm cuối đời, trong một cố gắng cuối cùng, tôi quyết định chỉ thay đổi gia đình tôi, những người gần nhất với tôi.

Nhưng than ôi, điều này cũng là không thể. Và bây giờ, khi nằm trên giường, lúc sắp lìa đời, tôi chợt nhận ra:

Nếu như tôi bắt đầu thay đổi bản thân mình trước, lấy mình làm tấm gương thì có thể thay đổi được gia đình mình, với sự giúp đỡ, động viên của gia đình mình, tôi có thể làm điều gì đó thay đổi đất nước và biết đâu đây, tôi thậm chí có thể làm thay đổi thế giới!”

“Hãy tập sống đáng hoàng trong từng chi tiết nhỏ của cuộc đời, sống một cách nghiêm túc và kỷ luật”. Lời nhắn nhủ của Cha đồng hành dành cho chúng tôi trong một buổi học. Tôi rất tâm niệm và nhớ mãi lời dặn dò ấy.

Tôi nghĩ về những năm tháng đã qua, và tôi thấy quý hơn những giây phút được sống, được là mình ở hiện tại. Tôi cầu nguyện cho bạn và thế giới này như lòng Chúa mong ước.

Que Diêm (DCHT)

Cường T4

Mua bán, sửa và bảo trì Bồn,
Ghế Spa cho tiệm Nail

Nhận làm Plumbling

Liên lạc: Cell: 832.228.3067